

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Heller ikke denne Sag kan forhandles i dette Møde, medmindre Tinget giver sit Samtykke dertil, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Westermann: Under denne Sags anden Behandling i Gaar i dette høje Ting fremsatte den kommunistiske Ordfører (Alfred Jensen) den Udtalelse, at de Ændringsforslag, som var stillet fra kommunistisk Side, ikke paa nogen Maade vilde forringe Konkurrenceevnen. Jeg stillede nogle Spørgsmaal til den kommunistiske Ordfører, spurgte, hvorledes det skulde forklares, naar vi skulde arbejde med højere Lønninger, med kortere Arbejdstid og med større Bemanding, men jeg fik ikke noget Svar paa dette. Jeg ønsker derfor, inden denne Sag gøres færdig i dette høje Ting, at konstatere, at der fra kommunistisk Side i denne Sag er fremsat saa løse Paastande, at man end ikke har villet prøve at forsvare dem.

Under Sagens anden Behandling blev det meddelt af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at der i den kommende Sommer vilde blive foretaget Undersøgelser vedrørende Ændringer til Sønæringsloven, gennemgribende Ændringer i de bestaaende Forhold. Samtidig udtalte den højtærede Handelsminister, at der herunder vilde blive taget passende hensyn til den Konkurrenceevne, som er nødvendig, for at dansk Skibsfart kan fortsætte. Men jeg kan ikke se, at disse to Standpunkter kan forliges. I Tilfælde af, at det virkelig er gennemgribende Ændringer, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen sagde, som vil tilfredsstille alle de Organisationer, som har søgt Foretræde ved Deputationer for det Udvalg, der har arbejdet med denne Sag, kan jeg ikke se andet, end at de ændrede Bestemmelser maa blive af en saadan Art, at det i væsentlig Grad maa nedsætte Konkurrenceevnen for dansk Skibsfart. Jeg finder derfor ved denne Lejlighed, da dette Arbejde skal gøres i Sommer, Grund til at rette en Henstilling til Regeringen om at passe paa, at de Ændringer, der her foretages, ikke kommer til at medføre, at dansk Skibsfart bliver fuldstændig slaet ud i Konkurrencen. Jeg har sagt det før, og jeg ønsker at gentage det her: Saaledes som Kaarene er for Skibsfarten, som er et internationalt Erhverv og i den Stilling, at det ikke vil kunne modtage Statssubsidier, er

Forholdet det, at er dette Erhverv først slaet ud, kan det ikke under normale Forhold rejse sig igen, men kun, hvis særlig urolige Forhold, fremkaldt af en Højkonjunktur, skaber andre Fragter, end der for Tiden er. Jeg ønsker ogsaa at gøre opmærksom paa, hvad jeg har hævdet tidligere, at hvis den danske Handelsflaade skal fortsætte under saadanne Forhold som dem, vi har haft i de sidst forløbne Aar, vil dens Konkurrenceevne nedsættes, idet den vil blive forældet. En forældet Flaade betyder mindre konkurrencedygtige Vilkaar, idet den er dyrere i Drift.

Vedrørende hele Lovforslaget har jeg saavel ved første som ved anden Behandling givet Udtryk for, at mit Parti nærer den største Betænkelighed ved Lovforslaget, fordi det forudsætter, at de Byrder, der her paalægges dette Erhverv, i Virkeligheden sandsynligvis vil medføre større Arbejdsløshed end den, der i Øjeblikket er, i Stedet for at tjene det Formaal, som det skulde tjene, nemlig at give yderligere Beskæftigelse. Derfor vil mit Parti stemme imod Lovforslaget.

Aksel Larsen: Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Westermann kunde spare sig at stille sig i Heltepositur nu bagefter: Saavel ved Debatten om Merindkomstskatten som ved første Behandling af dette Lovforslag har vi tilstrækkelig udførligt diskuteret Spørgsmaalet om Skibsfartens Kaar, om Arbejdstiden, om Mandskabets Forhold, om Lønninger, og om Dividender. Ved de Lejligheder er det ærede Medlem Hr. Westermann blevet Svar skyldig. Fordi vi Kommuniste ikke ønsker ustandseligt at give det ærede Medlem Oplysning om disse Ting, som han ikke vil opfatte, fordi vi ikke vil fortsætte med det, naar det ærede Medlem kommer op med mange Gange gendrevne Argumenter, mener det ærede Medlem at kunne tiltage sig Ret til at hævde, at hans Argumenter altsaa staar uimodsagt. Jeg skal gerne oplyse en Gang til — jeg ved, at det ærede Medlem ikke vil begribe det —, at eftersom dansk Skibsfart indtjener Kæmpeoverskud og giver Kæmpedividender, suppleret med Friaktier og Bonus til Aktionærene, saa kan forbedrede Arbejdsforhold og forhøjede Lønninger for Mandskabet aldeles ikke sætte Skibsfartskapitalisterne ude af Stand til at konkurrere. Saa længe man er Vidne til, at Skibsfartsselskaber paa 3—4 Aar betaler mere end 100 pCt. af Aktiekapitalen tilbage til Aktionærene, skal man lade være med at staa og græde Krokodilletaarer over, hvor haardt